

Hrvati u Koljnofu

Horvátok Kópházán

Za 490. obljetnicu doseljenja gradišćanskih Hrvata
A gradistyei horvátok letelepedésének 490. évfordulójára

Na dobrom putu
Omlasna kulturna grupa u Koljnofu

U Koljnofu, malo od 10 km od grada, nalazi se jedna od najstarijih i najljepših kulturnih grupa u Hrvatskoj. Ova grupa, koja se sastoji od 15 članova, nastala je prije više od 100 godina. Njihova tradicija je bogata i raznolika, a uključuje ne samo pjevu i igru, već i nošenje tradicionalnih odjevnih predmeta. Svake godine, grupa organizira brojne koncerte i izvedbe, čime čuva i promovira svoju kulturnu baštinu.

Jedno večer me

U okviru svoje bogate tradicije, grupa često izvede i tradicionalne pjesme i igre. Jedno od najpoznatijih je "Jedno večer me", koja govori o ljubavi i vjernosti. Ova pjesma je postala omiljena među članovima i slušaocima, a često se izvede na koncertima i u okviru kulturnih događaja.

1954-1956.

U ovom razdoblju, grupa je imala brojne uspjehove na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima. Njihova izvedba "Jedno večer me" je bila posebno uspješna, čime su se etablirali kao jedna od najboljih kulturnih grupa u Hrvatskoj.

Učenici VI. razreda
Mladi Koljnofci

Pionirski tamburaški orkestar

Uvijek vjerni svome selu!
Koljnofci
za vrijeme svečanosti

Kópházi mura-kašak istatobal kulturházat építtek,
1962. évi

Trio iz Koljnofa dobio je nagradu redakcije
Narodnih novina

Aktivni Koljnofčani

Kulturna grupa Hrvata iz Koljnofa uspjela je da se prošire među naše najmlađe grupe zahvaljujući odličnom radu svojih članova i neposrednoj pomoći narodnih odjeljenja, škole i grane svoga sela i okoline. Zajedno uspjeh je postigla i Hrvatska sekcija

Starije u Koljnofu

2033. ljeta slavit će se 500. obljetnica doseljenja Hrvata u Gradišće.

Izveštaj napisao Geza Völgyi st.

Za deset ljet 500. jubilej će se obilježiti na razni priredba širom Gradišća/Várvidék. Mogli bi postaviti pitanje zač pišemo sada ili uopće zač svečujemo 490. obljetnicu?

Kad se spominjemo na 450. obljetnicu ku smo organizirali 1983. ljeta, moramo potvrditi da nas je malo, ki smo bili sudioniki, organizatori, ki smo još živi. Za deset ljet, pitam se, kliko će nas biti ki ćemo sudjelivati na ondašnjem svečevanju. Če bit ki bi mogao povidat ili opisat kako je protekla proslava pred pedesetimi leti?

Zato smo u Koljnofskom hrvatskom društvu odlučili da ćemo se spomenut na proslavu 1983. ljeta i predstaviti pisane dokumente, slike ke su prilikom te obljetnice objavili gradišćanski Hrvati i Hrvati u Ugarskoj.

U Koljnofu se je seosko peljačstvo pripravljal za 450. obljetnicu 1983. ljeta, oslanjajuć na Hrvatski klub i folklorno društvo. Formiran je organizacijski odbor za organizaciju svetačanosti. Peljača kulturnog doma Franju Pajrića su prosili da pripremi nacrt programa. Isto tako su predložili da se postavi spomenik na obljetnicu. /Zapisnik Savjeta: 0042/1982. broj

Na dogovori odbora stalno je bilo pitanje, jeli je moguće dokazati 450-godišnjicu doseljenja?

Dakle, Hrvatska pogodba za 1533. ljet je konsensom prihvaćena med gradišćanskimi Hrvati, ka je zibrana na temelju poznavanja povijesnih događajev. Većina hrvatskih sel nima pisane dokumente o svom naseljavanju, ali temeljem povijesnih spoznaja naseljavanje u velikom broju bilo je moguće od 1533. ljeta.

Samorazumljivo, da imamo sela kade postoju dokumenti o organiziranom preseljavanju.

Takovo je pismo na latinskom jeziku Nádasdy Tamása, kot hrvatskog bana, u kojem obavještava svog kralja Ferdinanda I. da je zbog turskih napadov svoje podanike naselio sa svojih posjedov oko Velike u Slavoniji - na zahtjev svojih kmetov - na svoje posjede u Ugarskoj. Postoji i pisani dokument ki navodi da ih je Nádasdi naselio na svoje imanje u blizini Nežiderskoga jezera.

O doseljavanju Hrvata 1533. moglo bi se utvrditi sljedeće. Zbog stalnih turskih napadov u 15. i 16. stoljeću, iseljavanje i naseljavanje Hrvata bio je dugotrajan proces. Prvi bigunci pojavili su se u tadašnjoj zapadnoj Ugarskoj jur pred 1533. ljeta.

Podatke o šopronskom području imamo iz 13. svezka arhiva šopronskog gradskog arhivara dr. Jenő Házija. Završen je II. u uvodu 4. serije piše: „Bilo je Hrvata u Panjgrtu i Cindrofu u okolici Šoprona jur u 1528. ljeta... Iako je nedvojbeno da je bilo naseljavanje većeg broja Hrvata omogućeno bilo 1529. i 1532. ljeta po razaranju Turaka na pohodu prema Beč.”

U arhivu dokumenata Jenő Házija isto znamo preštati da

se gradska pretpostavnost iz 1530. ljeta posebno bavi činjenicom da su grad i sela pretrpjeli velik kvar po turskom pohodu prethodno ljetu. Spominjaju da je Koljnof postal nenaseljen. U 25. aprila 1531 Glavna skupština slaže se da ćedu se "polja i šinokoši u Koljnofu dati u harendu za poštnu plaću dok se selo ne naseli". / Jenő Házi: Povijest slobodnog kraljevskog grada Soprona. / II. dio - svezak 2. stranica 222/

O Koljnofu imamo prve podatke u članki Karola Mollai ki je objavljen u „Soproni Szemle” kade 1984. ljeta, piše u "popisu straže" iz Šoprona iz 1537. ljeta. U ovom dokumentu po naselja su opisana imena onih ki su čuvali grad u slučaju napada Turaka. Tamo moremo najti još i danas poznata imena Grubits, Pinezits i Cvitcko. U popisu iz Straže iz 1537. ljeta navedeni su samo vojni obveznici. Na temelju toga moremo pretpostaviti da je grad Šopron nekoliko ljeta ranije dopustio naseljavanje nekoliko hrvatskih kmetov. Zanimljivo je da ovde najdemo izraz "plebanus". ča je dokaz da su si Hrvati sobom donesli svoje svećenike. Ovdje triba spomenuti da se u arhivu Jenő Házija nalazi i svećenik iz Vedešina kojeg je 1539. ljeta napao razbojnik po imenu Ferenc Magas. Zbog ogorčenosti Šopronskih gradjana, gradski savjet (i u to vrijeme nazivamo savjetom) događaj je posebno obradilo. Tako je zapisnik, kao dokument, o tome ostao. Daljnje tragove prisutnosti Hrvata najdemo u popisu raznih poreza, posjeda i kmetova. U dokumenti na nimškom jeziku često se spominju samo kao "Krabatt".

Vežano uz naselje, o 400. obljetnici kojeg su održali 1933. ljeta, koja je održana na inicijativu hrvatske inteligencije, čitamo u austrijskim kroatističkim izdanjima nakon Prvoga svjetskog rata. Ovdje moramo spomenuti da je većina intelektualaca, svećenika i učitelja hrvatske i mađarske zajednice, koja je 1921. došla u Austriju, studirala u mađarski srednji i na učiteljski škola, u sjemeništu Jurske i Sambotelske biskupije. Med dvimi svitski boji su i dalje aktivno djelali u svoji sela. Poznavali su povijest Mađarske, na temelju toga je - uglavnom na inicijativu hrvatskih svećenika - 1933. ljetu izabrano za proslavu 400. obljetnice. Bila je to i dobra prilika za obilježavanje uspješne obrane grada Beča od napada Turaka 1683. ljeta.

Nakon ča smo preštali novinarske izvještaje o događaji iz 1983. ljeta, naš najvažniji zaključak bi mogao biti da su proslave bile dobra prilika za "doživljavanje" hrvatske svijesti i očuvanja hrvatskog identiteta. U "PUT-u" u broju iz oktobara 1983. u informativnom listu Gradišćanskih Hrvatov u Beču, smo mogli štati da je veliko obilježavanje 400. obljetnice, dalo novi poticaj jačanju odnosa unutar hrvatske zajednice i stvaranju novih skupin i civilnih organizacijov. Slični povoljni učinki su se očekivali i od događaja iz 1983. ljeta.

Ovde u Ugarskoj, gledajući relevantni tisak na hrvatskom jeziku, znamo zaključiti da je proslava u Koljnofu bila najveći događaj med gradišćanskimi Hrvati.

2033-ban, tíz év múlva a gradistyei /várvidéki/ horvátok körében ünnepi rendezvényekkel fognak megemlékezni a félezer éves évfordulóról. Fel lehet tenni a kérdést, hogy miért írunk most, amikor 490. évfordulóról kell beszélnünk? id. Völgyi Géza beszámolója

Visszatekintve az 1983-ban rendezett 450. évfordulóra már kevesen élünk azok közül, akik részt vettünk az ünnepség szervezésében. Tíz év múlva vajon hányan leszünk még, akik résztvevői voltunk az ünnepi programnak. Lesz-e még, aki el tudná mondani, vagy leírni, hogyan zajlott le az évfordulás ünnepség. Ezért döntöttünk úgy a Kópházi Horvát Egyesületnél, hogy a 490. évforduló kapcsán visszaemlékezünk az 1983. évi ünnepi rendezvény eseményeire, valamint ismertetjük az évfordulóval kapcsolatban, -a Gradistyei horvátoknál, továbbá a hazai sajtóban megjelent írásos dokumentumokat.

Kópházán a község vezetősége a Horvát Klubra és a kultúrcsoportra támaszkodva készült a 450. évfordulóra. Az ünnepség megrendezésére szervező bizottság alakult. Az ünnepi forgatókönyv tervezet elkészítésére Payrits Ferenc kultúrotthon igazgatója lett felkérve. Javaslat született arról is, hogy egy emlékmű legyen felállítva az évforduló emlékére. /Tanácsi jegyzőkönyv: 0042/1982. szám

A bizottsági megbeszéléseken állandó napirendi kérdés volt, hogy bizonyítható-e Kópházával kapcsolatban a 450 éves letelepedés?

Valójában az 1533-as horvát letelepedés egy konszenzussal elfogadott évszám a gradistyei horvátoknál, mely a történelmi események ismerete alapján lett kijelölve, ugyanis a legtöbb horvát községnek letelepülésre vonatkozó írásos dokumentum nem áll rendelkezésre, de a történelmi események ismerete alapján nagyobb mérvű letelepülésre csak 1533-tól volt lehetőség. Természetesen egyes községek esetében vannak szervezett áttelepítésre vonatkozó dokumentumok. Ilyen a Nádasdy Tamásnak, mint Horvátország bánjának latin nyelvű levele, melyben I. Ferdinánd királynak jelenti, hogy a szlavóniai Velika /ma Kraljeva Velika/ környéki birtokairól, a török támadások miatt, -jobbágysági kérésére- magyarországi birtokaira menekítette alattvalóit. Írott dokumentum van arról is, hogy Nádasdy a Fertő-menti birtokaira telepítette őket.

A horvátok 1533-as letelepedésével kapcsolatban a következőket lehetett megállapítani.

Az 1500-as és 1600-as években az állandósuló török támadások miatt a horvátok elvándorlása és letelepedése egy hosszantartó folyamat volt. Az akkori Nyugat-Magyarországon már 1533 előtt megjelentek az első menekültek. Sopron környékéről Dr. Vitéz Házi Jenő Sopron városi levéltáros 13 kötetes okmánytárából van információnk. A II. sorozat, 4. kötet bevezetőjében található: „Sopron szomszédságában Sopronkerteszen (Baumgarten) és Cinfalva (Siegendorf) községben már 1528-ban voltak horvátok..... Bár kétségtelen, hogy a

horvátok nagyobb arányú letelepedését a török 1529. és 1532. évi pusztításai tették lehetővé.”

Ugyancsak a Házi Jenő okmánytárában olvashatjuk, hogy a város 1530-i közgyűlése külön foglalkozik, hogy a város és a falvak nagy kárt szenvedtek a török előző évi hadjárata során. Megemlítik, hogy Kópháza lakatlanná vált. Az 1531. ápr. 25-i közgyűlés hozzájárul, hogy a „kópházi szántókat és kaszálókat méltányos bérért adják bérbe addig, amíg a falut nem tudják ismét betelepíteni”. / Házi Jenő: Sopron Szabad Királyi Város története. /II. rész - 2. kötet. 222. oldal/

A horvátok kópházi letelepítésével kapcsolatban Dr. Mollay Károly egyetemi tanárnak, 1983-ban a Soproni Szemle 3. számában megjelent írása nyújt támpontot, melyben egy 1537. évi soproni „strázsa összeírást” közöl. Ebben a dokumentumban a török támadása esetén a várfalon őrséget teljesítő soproni polgárok, továbbá a város jobbágyságai hadra fogható férfiak nevei vannak leírva. Kópházáról 16 név szerepel, köztük a Grubits, Pinezits és a Cvítók, ma ismert nevek is megtalálhatók. Az 1537-es strázsa összeírásán csak a hadra foghatók szerepelnek. Ennek alapján feltételezhetjük, hogy Sopron városa néhány évvel korábban több horvát jobbágnak is engedélyezte a letelepedést. Érdekes, hogy itt a „plebanus” megnevezés is szerepel, ami azt bizonyítja, hogy az áttelepülőket elkísérték papjaik is. Itt kell megemlíteni, hogy Házi Jenő okmánytárában található egy dokumentumot, mely hidegségi papról ír, akit Magas Ferenc nevezetű rabló bántalmazott 1539-ben. A soproniak felháborodása miatt a városi tanács /akkoriban is tanácsnak nevezték/, külön foglalkozott az eseménnyel. Így aztán a jegyzőkönyv, mint dokumentum, fennmaradt róla.

További nyomát találjuk a horvátok jelenlétének a különféle adó, vagyon és az úrbéresek/jobbágyság/ összeírásában. A német nyelvű dokumentumokban gyakran csak „Krabatt” névvel szerepelnek.

A Trianont követő ausztriai horvát nyelvű nyomtatványokban olvashatunk az 1933-ban megtartott 400. évfordulóról, amely a horvát értelmiség kezdeményezésére lett megtartva.

Itt kell megemlíteni, hogy 1921-ben Ausztriához került horvát és magyar települések értelmisége, a papok és tanítók többsége a magyarországi középiskolákban tanítóképzőkben, a győri és szombathelyi püspökség szemináriumában tanult. A két világháború között még aktívan dolgoztak a rájuk bízott településeken. Ismerték Magyarország történelmét, ennek alapján, -főleg a horvát papok kezdeményezésére- az 1933-as évet jelölték meg a 400 éves évforduló megtartására. Ez egyben alkalom volt arra is, hogy megemlékezzenek Bécs városának sikeres megvédéséről a török 1683. évi támadásával szemben.

Elolvassa az 1983-as rendezvényekkel foglalkozó sajtót, legfontosabb megállapításunk lehet, hogy az ünnepségek jó alkalmak voltak a horvát tudat „megélésére”, a horvát identitás megőrzésére. A bécsi gradistyei horvátok információs lapjában a „PUT” 1983. szeptemberi

számában olvashatjuk, hogy az I. világháborút követően a Bécsben megélhetését kereső nagy számú horvátnak, -akik elszakadtak a szülőfalútól- a „400. évforduló nagyszabású ünnepe új impulzust adott arra, hogy megerősödjenek a horvát közösségen belüli kapcsolatok, és hogy új csoportok és civil szervezetek jöjjenek létre. Hasonló kedvező hatásokat vártak az 1983-as rendezvényektől is.

Nálunk, Magyarországon, -átnézve az ide vonatkozó horvát nyelvű sajtót -megállapíthatjuk, hogy a gradistyei horvátok körében Kópháza ünnepe volt a legnagyobb rendezvény.

Svečevanje 450. obljetnice doseljenja Hrvata u Koljnof

Kao rezultat na već funkcionirajućih prekograničnih hrvatskih veza, kako je već napisano prije, dostojna organizacija 450. obljetnice je bila već 1980. ljeta na dnevnom redu. U našem selu u 29. oktobra 1980. ljeta. na sastanku "kordinacijskog odbora" ki se je bavio sa obilježavanjem 100. obljetnice osnivanja Ognjobranskoga društva i organizacijom narodnosnog dana, se je već spomenulo da bi se moralo dostojno proslaviti 450. obljetnicu doseljenja. 1982. ljeta osnovan je tzv. "organizacijski odbor". Članovi su bili ravnatelj škole János Kárpáti, učitelj Franjo Pajrić i ravnatelj kulturnog doma, učiteljica Teri Dániel Lászlóné, László Horváth/Laci bácsi/ i Géza Völgyi.

Sakarački moramo spomenuti i ime načelnika općine Ferenc Grubitsa, (Kastin) komu je bilo na srcu da selo na dostojan način organizira i proslavi 450. obljetnicu. U suradnji s arhitektom Károlyem Weinachtom, -pokupljanjem potrebnih planov i dozvolov - bilo je moguće postaviti spomenik u dijelu sela ki se naziva "Sziget", - sada Spomen park.

Na spomeniku je bilo napišeno prvi red od Vörösmartyja: "Szozat". A ispod njega mogli smo pročitati od Mate Meršića Miloradića iz Gradišća "Progovor" u njegovom prijevodu "Hrvatske majke vjerni sin, uz domovinu stoj".

U suvremenom mađarskom i hrvatskom tisku 450. obljetnica nazvana je i Danom državnosti, zato je naglasak stavljen bio na 20. august. To je ujedno bio i Dan ustava u to vrijeme.

Velika svetačnost je održana 21. augusta 1983. ljeta u nedjelju, kade su bili prisutni članci DSJS-a, sudjelovali su članci županije i grada Soprona. Dr. Džson Müller predsjednik Hrvatskog kulturnog Društva iz Gradišća (Austrije), a Mirko Berlakovich predsjednik Hrvatskog štamparskog društva /HStD/. Članci partnerske općine Busevec iz „Jugoslavije” s kulturnom grupom.

Pozivnice su pozivali goste i stanovništvo na cjelodnevni red događanja. Na Petefijevom trgu postavljenoj pozornici na otvorenom su nastupile KUD-ovi iz županijskih hrvatskih sel, tamburaški sastav iz Boristofa iz Austrije, KUD iz partnerskog sela Buševca i Koljnofska kulturna grupa.

Na kraju se je završilo hrvatskim balom. /Pogledaj pozivnicu/

A horvátok letelepedésének 450 éves ünnepe Kópházán

A működő határon átnyúló horvát kapcsolatok eredményeképpen, ahogy fentebb említettük- a találkozók és a megbeszéléseken már 1980-ban napirenden volt a 450 éves évforduló méltó megrendezése.

Községünkben 1980 szept. 29-én a Tüzoltó Egyesület megalakulásának 100. évfordulójának és a Nemzetiségi Nap megszervezésével foglalkozó „koordinációs bizottság” ülésén vetődött fel először a 450 éves évforduló előkészítése. 1982-ben megalakult az úgynevezett „Szervező Bizottság”. Ennek tagjai Kárpáti János iskola igazgató, Payrits Ferenc tanító és kultúrotthon igazgató, Dániel Lászlóné Teri tanárnő, Horváth László/Laci bácsi/ és Völgyi Géza voltak.

Feltétlenül meg kell említenünk Grubits Ferenc tanácselnök nevét, aki szívén viselte, hogy a falu méltóképpen rendezze meg a 450 éves évfordulót. Weinacht Károly építésszel együttműködve, -a szükséges tervek és engedélyeket beszerezve- sikerült a tervezett emlékművet felállítani az akkoriban „Szigetnek” nevezett falurészben, - ma Emlékpark. Az emlékműre Vörösmarty szózatának első sora lett kovácsolt vas betűkkel felírva. „Hazádnak rendületlenül légy híve ó magyar”. Alatta pedig Mate Mersic Miloradic gradistyei horvát költő „Progovor” című fordítása „Hrvatske majke vjerni sin, uz domovinu stoj” sorait olvashattuk.

A korabeli magyar és horvát nyelvű sajtóban a 450 éves

évfordulót Nemzetiségi Napnak is nevezték és hangsúlyt kapott az aug. 20-i alkotmány ünnepe is.

Az ünnepség 1983. aug. 21-én vasárnap lett megrendezve, melyen a Magyarországi Délszlávok Szövetsége vezetőségén kívül részt vettek a megye és Sopron város vezetői. Burgenlandból a Horvát Kulturális Egyesület elnöke Dr. Dzson Müller, továbbá a Horvát Sajtó Szervezet /HStD/ elnökeként Mirkó Berlakovich. Az akkori Jugoszláviából, Velika Gorica város alelnöke és Busevec partner település intézményi vezetői a kultúrcsoporttal együtt.

Az erre a napra készült meghívók és plakátok egésznapos programra hívták a lakosságot és a meghívott vendégeket. A Petőfi téren felállított szabadtéri színpadon felléptek a megye horvát falvainak kultúrcsoportjai, a burgenlandi Szabadbáránd (Grosswarasdorf, Velikiboristof) tamburaegyüttese, az anyanemzet részéről a Busevec partner község kultúrcsoportja és a Kópházi Kultúrcsoport.

Zárásképpen pedig Horvát Bállal fejeződött be az ünnepség. /Lásd a meghívót/

Szeretettel meghívjuk a Kópháza községben 1983. augusztus 21-én megrendezésre kerülő

**a horvátok letelepedésének
450.évfordulója**

tiszteletére rendezett ünnepségre.

Program:

- 10⁰⁰ órákor: Sportrendezvények a sportpályán és a lőtéren
- 14⁰⁰ órákor: Meghívott vendégek fogadása a Tanácsháza tanácstermében.
/Kópháza, Fő u. 15./
- 15²⁰ órákor: Emlékmű felavatása. /Fő utcai parkban/
- 16⁰⁰ órákor: Ünnepi műsor a szabadtéren. /Petőfi tér/
Ünnepi beszédet mond:
Dr.Mandity Marin MDSSZ főtitkára
- Közreműködik:
- Kópházi tamburazenekar és uttörőtáncsoport
 - Und-Horvátzsidány táncsoport
 - Kimlei táncsoport
 - Grosswarasdorf-i /Ausztria/ tambura zenekar és énekkar
 - Bezenyei énekkar
 - Busevec-i /Jugoszlávia/népi együttes
- 19⁰⁰ órákor: Horvát bál

MSZMP helyi szervezete
Hazafias Népfrent
Községi Közös Tanács
K ó p h á z a

Srdačno Vas pozivamo na 450 ljetni jubilej doselenja

GRAĐIŠĆANSKI HRVATOV U KOLJNOF
Svečevanje čemo držati 21. augusztuša.

Program:

- 10⁰⁰ uri: Sportske priredbe /nog. igralište, strelišće/
- 14⁰⁰ uri: Primanje pozvani u Općinskom domu /Koljnof, Glavna ul.15./
- 15²⁰ uri: Otkrivanje spomenika /Park u Glavnoj ulici - Siget/
- 16⁰⁰ uri: Svečani program. /Petefijev trg/
Svečani govor će držati generalni sekretar DSJS-a
Marin Mandić
- U kulturnom programu čedu nastupiti:
- Tamburaški orkestar i pionirska plesačka grupa iz Koljnofa
 - Plesačka grupa Unda-Židanaj
 - Plesači iz Kemlje
 - Hrvatsko narodno prosvjetno društvo iz Velikog Boristofa /Austrija/
 - Mješoviti zbor "Jorgovan" iz Bizonje
 - Ogranak "Seljačke sloge" Buševac /Jugoslavija/
- 19⁰⁰ uri: Hrvatski bal

Mjesna organizacija MSRP
Patriotski narodni front
Selska prepostavnost
/Mjesni savjet/Koljnof

Za ovu priliku pripremljen je i „spomen pladanj“ ki se je darovao pozvanim gostom i kulturnim grupam. Zvana toga, na pojedinačnu inicijativu izrađena je i medalja za ku smimo bit zahvalni dvin delačen ondašnje firme AFIT, Gézi Völgyiju i Jánosu Weinachtu.

Erre az alkalomra „emléktányér” is készült, melyet a meghívott vendégek és kultúrcsoportok kaptak ajándék-ba. Továbbá egyéni kezdeményezéssel emlékérmé készült az akkori AFIT Autófelszerelési Vállalat két dolgozója Völgyi Géza és Weinacht János jóvoltából.

Spomenik koga su postavili 1983. Ijeta
Az 1983-ban felállított emlékmű

Novi spomenik u spomenparku zajedno sa spomenikom za plebiscit u
1921. Ijetu.

Új emlékmű az emlékparkban együtt a népszavazási emlékművel.
Postavljeno 30. Novembra 2002 Ijeta / Felállítva 2002. November 30.-án

Pogovor prisjećanju.

Na početku teksta smo pitali „jeli će još ki za 10 ljet biti živ...“.

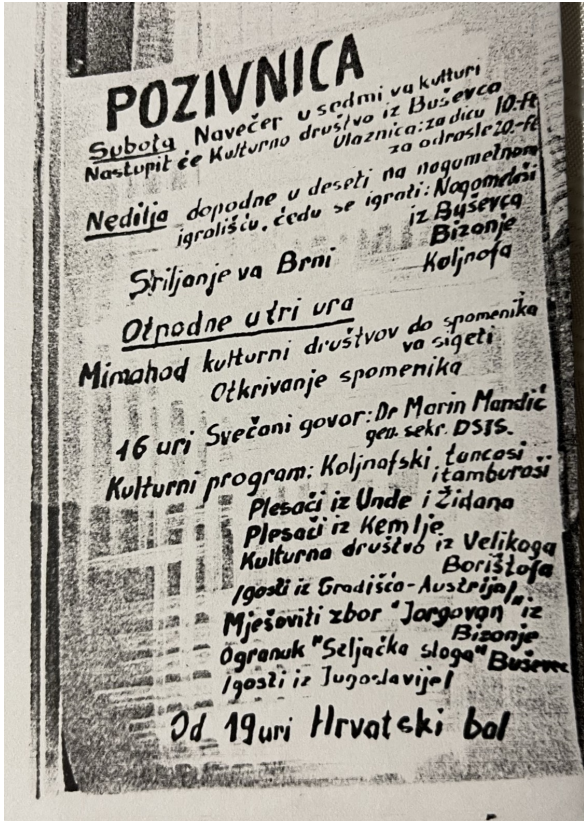
List "Narodne novine" objavljen u Oktobru 1983. ljeta. br. 1, u kojoj detaljno piše o svetačansti u Koljnofu. U listu moremo najti i nekoliko fotografijov. Na 2. stranici novina znamo viditi nogometni momčad Koljnofa. Od 20-članov ekipe, 14-imi već počivaju na tihom groblju. Neka počivadu u miru!

Utószó a visszaemlékezéshez.

Az írás elején kérdeztük, hogy „10 év múlva él-e még valaki az ünnepség szervezői és résztvevői közül...“?

Kezünkbe került a „Narodne Novine” újságnak az 1983. szept. 1-i száma, melyben részletesen ír a horvátok letelepedésével kapcsolatos kópházi ünnepségről. Több fotón is bemutatja az egész napos rendezvényt. Az újság 2. oldalán láthatjuk a sportesemények kapcsán a kópházi „öregfiuk” foci csapatot. A 20 főből álló csapatból már 14-an a temetőben pihennek.

Emléküket megőrizzük. Nyugodjanak békében.

Rukom napišen plakat iz 1983. ljeta na priredbu i plakat 2023 ljeta
Kézzel írott plakát 1983-as rendezvényre és a plakát 2023-ban

DRUŠTVO SU U PROŠLI 30 LJET PODUPIRALI / AZ EGYESÜLETET AZ ELMŰLT 30 ÉVBEN TÁMOGATTÁK

Kópháza Község Önkormányzata
9495 Kópháza, Fő u. 15.
Tel: 99/531-069, 531-070
e-mail: admin@kophaza.hu

REPUBLIKA HRVATSKA
Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Mađarskoj

BENET VASKERESKEDÉS
Elérhetőségek
Pozsonyi Út 56., Sopron, 9400
Építőanyag kereskedés, tűzép Sopron
Egresits Máttyás és Marika

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2023.

Az újságot szerkesztette/urednik: Géza Völgyi ml.

Kod uredjivanja su pomagali/ a szerkesztést segítették:

Franjo Grubić, Ingrid Klemenčić, Geza Völgyi st. Dr. Franjo Pajrić, Marianna Pajrić, Marika Grubić